

Клас слів-квантифікаторів англійської мови: діахронічний аспект

Ірина Грачова

Вінницький державний педагогічний університет імені М.Коцюбинського

анотація

У статті розглянута категорія кількості, її походження та розвиток, квантифікаційна лексика. Особлива увага приділяється морфолого-синтаксичній характеристиці слів-квантифікаторів *half, both, none, either* у давньоанглійській мові та зазначаються їх основні дистрибутивні ознаки.

Ключеві слова: квантифікатори, квантитативи, протоквантифікатори, реінтерпретація

Останні десятиліття XX – XXI ст. позначені певними зрушеннями у розбудові діахронних студій. І категорія кількості неодноразово слугувала об'єктом дослідження у мовознавчих студіях різних часів.

Мовна об'єктивізація повсякденного досвіду дозволяє простежити генезу становлення категорії кількості як категорії абстрактного, узагальненого мислення, що означало величезний прогрес у розвитку людського мислення, яке пройшло довгий шлях, перш ніж побачило в табуні коней, у сузір'ї чи в групі людей одну й ту саму кількість. Це означало, що людське мислення еволюціонувало, процес осмислення світу спрощувався, універсалізувався [5, с. 36].

Кількість – це об'єктивна визначеність якісно-однорідних явищ, або якість в її просторово-часовому аспекті зі сторони її буття в просторі та часі. [10, с. 552]

Отже, мовознавство має у своєму доробку чимало праць з дослідження категорії кількості виконаних на різних теоретичних засадах. До них насамперед належать роботи С.А.Жаботинської, С.О.Швачко, В.З.Панфілова, В.Г.Адмоні, К.Г.Городенської, Л.Д.Чеснокової, А.А.Холодович, З.Я.Тураєвої, Я.Г.Біренбаума, Є.В.Щебетенко та ін.

Квантифікаційна лексика може позначати кількість різними способами, найчастіше вона має вигляд семантичного протиставлення велика/ мала/ приблизна кількість. У мовному полі кількості існують багато інших одиниць, що виражають кількість, а периферію безпосереднє утворює лексика з неточним її позначенням. Отже, у лінгвістичній літературі досліджувані слова прийнято називати: *квантитативами, нумеративами, квантифікаторами*. Квантитативи – це мовні засоби, які дають кількісну характеристику окремих предметів, окремих множин предметів або окремих дій [6, с. 107], нумеративи слугують для позначення натуральних чисел [2, с. 8], а квантифікатори, або кванторні слова – уточнюють кількісну характеристику об'єктів і дій та відіграють важливу роль у процесі актуалізації – перетворення віртуальних понять в елементи конкретних речень [4, с. 701-702]. Слова-квантифікатори визначають як єдину уніфіковану систему, яка виступає в мові одним із спеціалізованих засобів вираження кількісних відношень [9, с. 16].

Квантифікатори розпадаються на дві взаємно виключні групи: мінімальної та максимальної кількості (*little – much*) і одну середню (*some*). Жодна група не володіє чітко позначеною нижньою межею. Проте квантифікатор *all* має верхню межу. дисер дробина

Метою даної статті є аналіз розвитку квантифікаторів, які є формоутворюючими конститuentами мовного поля кількості. **Предметом дослідження** є особливості дистрибуції не частотних слів-квантифікаторів у період із VII по XI ст. з погляду взаємодії внутрішніх і зовнішніх чинників мовного розвитку. **Об'єктом** розгляду є невизначена кількість, яка виражається засобами квантифікаторів; оскільки це питання є недосить розкритим у літературі, статус цих слів і досить дискутується. **Завданням статті** є установити основні моделі синтаксичної дистрибуції не частотних слів-квантифікаторів в англійській мові VII-XI ст., оскільки вони є майже недослідженими.

Глибинний системний стан мови епохи розкривається, коли ми зіставляємо його зі станом наступних епох і лише звернення вчених до історії, до витоків може дати уявлення про сутність явища, а саме досліджувану категорію кількості. Д.Лайтфут досліджуючи мовні одиниці, що історично передують оформленню квантифікаторів у окремий клас, отримали назву “протоквантифікаторів” (*pre-quantifiers*). З позиції структури давньоанглійські протоквантифікатори морфологічно тотожні давньоанглійським прикметникам, оскільки мають однакові категоріальні риси: рід, число, відмінок, поділяються за основами й мають дві форми закінчень: сильні та слабкі. Отже, їх частиномовний статус склався ще з давньоанглійського періоду.

Історичною передумовою для виникнення категорії кількості є безпосереднє чуттєве сприйняття кількості тієї чи іншої конкретної множини так, що розрізненість у кількісній характеристиці тих чи інших конкретних множин фіксується в чуттєво-наочних образах цих множин [1, с. 34]. Вивчення

граматичних категорій в історичному аспекті вимагає врахування системного характеру змін, що відбуваються на всіх рівнях мови, і спричиняють категоріальну реінтерпретацію деяких мовних одиниць. Отже, теза про автохтоність або неавтохтоність того або іншого явища в англійській мові має підтверджуватися наявністю або відсутністю витоків цього явища у ранні періоди розвитку мови. Як доведено в індоєвропейських порівняльних студіях, назви числа й кількості належать до глибоко архаїчних шарів лексики, оскільки вони позначають життєво важливі поняття, ніколи не зникають й рідко замінюються іншими назвами. Виділення еталона по відношенню, до якого, встановлюється рівно чисельність інших конкретних множин є одним із етапів становлення досліджуваної категорії.

Отже, розглянемо квантифікатор *half*, який є не частотним у мові давньоанглійського періоду, проте репрезентабельним.

Квантифікатор *half* означає одну з двох рівних частини будь-якого предмета (one of two equal or corresponding parts into which a thing is divided) [14, с. 544] і походить від двн.-англ. *healf* „сторона”. Це значення збереглося у сучасному англійському слові “*behalf*”. Відповідники в германських мовах представлені двн.-півн. *halfr*, двн.-сакс., двн.-фриз., ср.-гол., гол. *half*, дат., швед. *halv*, двн.-в.-нім., герм. *halb*, гот. *halbs* [15, с. 331], PG. **xalhaz* [16, с. 424].

У текстах давньоанглійських пам’яток протоквантифікатор *half* (двн.-англ. *healf*) має два значення:

i) „сторона” (a side):

двн.-англ. *Da hie getruwedon on twa healfa / fæste frioduwære* (5, 1094-1095) – “Потім вони уклали двосторонній договір про мир”.

ii) „кількість” (нумеральне значення):

двн.-англ. *He heold þæt rice oþrum healfum læs þe XXX wintra* (3, an 900) – “Він правив один рік і половину, менш, ніж 30 зим”.

У давньоанглійських пам’ятках квантифікатор, що досліджується у значенні “кількість” трапляється із такою дистрибуцією. Пор.:

предномінативна (PreN):

He ricode nigonteo þe healf gear (3, an 855) – “Він правив 18 років і половина (18 із половиною років)”;

абсолютна (Abs.):

Swa þæt hie wæron simbe healfre æt ham, healfre ute (3, an 893) – “І так там завжди була половина дома, половина зовні”;

після числівника (after Num.):

He wearð þa ge-bysgod on his ge-bedum þearle || on martines cyrcan mid his twam munecum || to ðriddan healfan gearum mid ealre geornfulnyse || and mid gastlicre gewilnunge godes milssunge bæd (1, рядки 298-301, 164) – “Потім він був дуже зайнятий у церкві святого Мартіна ще з двома монахами, молилися два з половиною роки завзято і з бажанням, просячи ласку Божу”;

предетермінативна (PreDet):

Gif he ðonne mægleas sie, healf kyninge, healf se gesið (6, 59) – “Якщо він і є родичем, то наполовину короля, наполовину компаньйона”;

після особового займенника (after PerPro):

hine ðær on Godes naman geandette, sie hit healf forgifen (6, 6) – “Якщо він ім’ям Господа зізнається, тоді половину йому вибачать”.

Двн.-англ. протоквантифікатор *begen*

Поняття „обидва” передається давньоанглійським словом *begen* (прагерм. **bojeno*) у чоловічому роді та *bā* в жіночому, а *bā* і *bū* в середньому. Ця одиниця не є питомо англійською (не є похідною двн.-сакс. *bā þa* (both the)). Запозичена з давньопівнічної мови [17, с. 69], вона має такі відповідники в інших германських мовах двн.-сакс. *bethia*, двн.-фриз. *bēthe*, гол. *beide*, двн.-в.-нім. *beide*, гот. *bajōþs* < прагерманська **ba-* “both” у поєднанні з означеним артиклем [15, с. 90].

У сучасній англійській мові квантифікатор *both* виражає сукупність двох осіб або предметів (“обидва разом”, “і той і інший”) (the two —s & not only one) [14, с. 136]. За своїм змістом він є близьким до квантифікатора *all*, оскільки обидва мають значення „єдності, цілісності, сукупності” [3, с. 103-104]. Слово *both* з нумеральним значенням „обидва” не лише передає значення числа „два”, але й указує, що в цьому оточенні відсутні інші предмети, окрім цих двох, про які йдеться, тобто одночасно позначає і два, і всі. Це підтверджується “філологічним експериментом” (термін Л.В.Щерби), суть якого полягає у тому, що в будь-якій конструкції можна одне слово замінити іншим. Якщо порівняти два речення: *He bought both books* та *He bought two books*, у першому – було лише дві книги, а в другому – число книг залишається неозначеним і стверджується, що він купив лише дві [8, с. 191-192]. Подібне явище спостерігається у фразях на зразок: *both my sons*, що у

перекладі означає я маю лише двох синів, а у фразі **all my sons** припускається, що в мене більше двох синів. У французькій мові протилежна ситуація, а саме, за відсутністю слова на позначення „обидва” вживають *tous deux* чи *tous les deux* чи *mes deux fils* без *tous*, тобто числівник [13, с. 197].

У давньоанглійський період цей протоквантифікатор характеризується нечисельністю випадків його вживання, що пояснюється існуванням залишків двоїни. У своєму дисертаційному дослідженні Н.Г.Мойсеєнко вказує на те, що ця одиниця з’явилася лише в середньоанглійський період [7, с. 127-128], проте це спростовується фактичним матеріалом нашого дослідження.

У текстах давньоанглійських пам’яток цей протоквантифікатор трапляється з такою дистрибуцією. Пор.:

плаваюча (Floating):

þær *begen* ofslægen þa *aldormen*, Wilsætan namon sige (3, an 800) – “В якій (битві) було вбито обидва командира, але люди з Вілтшира отримали перемогу”;

постномінативна (PostN):

Swilce þa gebroþer *begen* ætsamne, cyning and æþeling, cyþþe sohton, Wesseaxena land, Wiges hrenige (3, an 937) – “Потім, брати разом, король і Ателінг, шукали свою країну, Західно-саксонську землю, урочисто”;

перед та після дієслів (before and after verbs):

Him wæs *bam* samod || on ðam leodscipe lond gecynde || eard eðelriht, oðrum swiðor || side rice þam ðaer selra wæs (5, 2199-2202) – “Їх було разом двоє у цій національно-успадкованій землі, земля за родовою належністю, є другою частиною цього великого королівства, який був вищим”;

предномінативна (PreN):

Ponne bið brocene on *ba* healfe || aðsweorð eorla (5, 2066-2067) – “Потім зруйновані клятви графів, з обох сторін”;

після особового займенника (after PerPro):

Ða dydon ða wytan swa swa him *bam* ge-wearð || dældon heora æhta ealle þearfum || and ferdon to hierusalem fulluht secende (1, рядки 54-56, 54) – “Потім розумні чоловіки зробили так, як вони обидва домовились, віддати усе своє майно бідним, і подорожувати до Іерусаліму, в пошуках віри”;

предетермінативна (PreDet):

Ða hine heowon hæðene scealcas and *begen* þa beornas þe him bigstodon, Ælfnoð and Wulmær *begen* lāgon, (4, 181-183) – “Потім він побив язичеського слугу, й обидва чоловіки на рингу були, Єфнод і Вулмер, обидва лежали”;

постдетермінативна (PostDet):

Hī wundon þa *begen* mid þæm biscope ofer gear and siðan gewendon to anre wid-gyllan byrig (1, рядки 81-82, 54) – “І тоді вони обидва прожили з єпископом біля року, і після того пішли до великого міста”.

Відмітною особливістю цього протоквантифікатора є вживання у плаваючій позиції, а також постпозиція до особового займенника. Про це свого часу зазначав О.Есперсен, звертаючи увагу на те, що *both* часто розміщується в аппозиції до особового займенника: *We are both men of the world | they seem both very obstinate | they both went away* [12, с. 595].

Двн.-англ. протоквантифікатор *nan, nænig*

До класу слів-квантифікаторів ми включаємо заперечний неозначений займенник *none* (by по amount, not at all) [14, с. 803], який у давньоанглійській мові мав форми *nan* та *nænig*. *Nan* походить від заперечної частки *ne* ‘not’ та *ān* ‘one’. Він має такі відповідники в інших германських мовах: двн.-фриз. *nen*, двн.-півн. *neinn*, двн.-сакс. *nen*, ср.-гол., гол. *neen*, двн.-в.-нім. *nein* та лат. *nōn not*: * *nē oīnot* ‘not one thing’ [15, с. 493].

У давньоанглійському періоді одиниця *non* вживалася субстантивно й ад’єктивно. Як твердив Дж.Керм, це слово спочатку було іменником, яке згодом розвинулося в неозначений займенник [11, с. 30-31].

У текстах давньоанглійських пам’яток цей протоквантифікатор трапляється із такою дистрибуцією. Пор:

предномінативна (PreN):

Hwæt la næbbe we *nane* æþelborennysse forðan þe we forseoð þines cristes ðeow-dom (1, рядки 48-49, 198) – “Чому потім ми не мали шляхетності, майже тому, що зневажали їх рабство Господне”;

перед та після особового займенника (before/after PerPro):

hiera se æþeling gehwelcum feoh feorh gebead, hiera *nænig* hit gepicgean nolde (3, an 755) – “Стелінг запропонував негайно їм життя та нагороди, які жоден із них не прийме”;

постномінативна (PostN):

þe on land Dena laðra *naenig* || mid scipherge sceððan þe meahthe (5, 242-243) – “І так на землі датській, жоден ворог без допомоги флоту нічого не зможе зруйнувати”.

Аналіз матеріалу показує, що найуживанішою позицією є предномінативна, решта позицій зустрічаються спорадично. Крім того, досліджувана одиниця найчастіше сполучається з іменником *ton*.

Двн.-англ. протоквантифікатор *gæhwæðer*

Сучасне англійське слово *either* розвинулося з давньоанглійської *gæhwæðer*, (скорочена форма *ægðer*) “each of the two”, “two” [14, с. 383]. Це слово має такі когнати в інших германських мовах: двн.-фриз. *eider*, ср.-н.-нім., ср.-гол. *ed(d)er*, двн.-в.-нім. *eogihweder*: — PG **aiwogixwaþaraz* [16, с. 304].

На відміну від *both*, *either* позначає не сукупність двох осіб чи предметів, а їхню ізольованість, самостійність, відокремленість. У традиційній граматиці виділяють два основних значення цього слова [3, с. 104]:

- 1) „один із двох”, (до того ж байдуже, який), напр., “Which book would you like to have?” – “Either will do”.
- 2) „Кожен з двох” (і той інший), напр., “The Squire and the Dr.Livesey sat, pipe in hand, on either side of a bright fire”.

На думку Дж.Керма, друге значення є менш уживаним через свою амбівалентність у той час, як перше значно поширенішим [11, с. 53].

У текстах давньоанглійських пам'яток цей протоквантифікатор трапляється із такою дистрибуцією. Пор.:

предномінативна (PreN):

ond sæt on ðæm muntum, *ægðer ge dæges ge nihtes* (2, рядок 13, 43-44) – “І сидів на той горі, кожен день, і кожну ніч”;

предетермінативна (PreDet):

Þæt wæs for ðu þe hie wæron benumene *ægðer ge þæs ceapes ge þæs cornes ðe hie gehegod hæfdon* (3, an 894) – “Потім вони пішли також, чи з ним чи окремим загоном”;

номінативна (N):

Ægþer sy syxtig elna lang, oþer sy of hwæles hyde geworh, oþer of sioles (2, рядок 61, 19) – “Чи була 60 метрів довжина (корабля) чи розміру кита”.

Підсумовуючи вище зазначене, мовні одиниці, що історично передують словам-квантифікаторам, ми, слідом за Д.Лайтфутом, визначаємо як протоквантифікатори. У давньоанглійській мові слова досліджуваного класу належали до класу прикметників, оскільки для цього періоду історії англійської мови характерні: (а) уживання цих слів у властивих тільки їм синтаксичних дистрибуціях і (б) подібність до прикметників за словозмінювальною морфологією. Таким чином, у зазначений період частиномовний статус протоквантифікаторів і прикметників був тотожний.

За своєю етимологією давньоанглійські протоквантифікатори є неоднорідними: такі слова, як *eall*, *micel*, *sum*, *mænig*, *fea*, *nænig*, *læs*, *seuerall* мають спільноіндоєвропейське походження, а *welc*, *gæhwilc*, *wenig*, *tara*, *mæst*, водночас *lyt*, *healf*, *begen*, *gæhwæþe* – спільнопрагерманське.

Фактичний матеріал дозволив виокремити такі дистрибуції протоквантифікаторів: предномінативна, предетермінативна, постномінативна, абсолютна, після та перед особовим займенником, номінативна, постдетермінативна, структурна позиція з родовим відмінком, із числівником, плаваюча. Синтаксичні позиції квантифікаторів у реченні зближують їх із кількісними числівниками та прикметниками, а також з іменниками.

ЛІТЕРАТУРА

1. Адмони В.Г. Еще раз об изучении количественной стороны грамматических явлений // Вопросы языкознания. – 1970. – №1. – С. 89-101.
2. Акуленко Л.Г. Выражение неопределенно большого и неопределенно малого количества в немецком языке: Автореф. дис. ... канд. филол. наук:10.02.04 / КГУ им. Т.Г.Шевченка. – Харьков, 1982. – 280 с.
3. Бархударов Л.С. Грамматика английского языка. – М.: Высшая школа, 1973. – 423 с.
4. Гак В.Г. Теоретическая грамматика французского языка. – М.: Добросовет, 2000. – 832 с.
5. Категория количества в современных европейских языках: (Монография) / В.В.Акуленко, С.А.Швачко, Е.И.Букреева; Под ред. В.В.Акуленко; АН УССР каф. иностр. языков. – К.: Наукова думка, 1990. – 284 с.

6. Ломтев Т.П. Квантитативы современного русского языка // Памяти академика В.В.Виноградова. – М.: Наука, 1971. – С. 100-116.
7. Мойсеенко Н.Г. Значение и употребление неопределенных местоимений в современном английском языке: Дис. ... канд. филол. наук: 10.02.04; – Защита 29.12.1999. – Одесса, 1999. – 202 с.
8. Смирницкий А.И. Морфология английского языка; Под ред. В.В.Пассек. – М.: Издательство литературы на иностр. яз. – 1959. – 440 с.
9. Щebetенко Е.В. Группа квантификаторов как лексико-грамматическая система выражения неопределенного количества в английском языке: Автореф. дис. ... канд. филол. наук: 10.02.04 / Московск. гос. пед. ин-т им. В.И.Ленина.– М., 1977. – 16 с.
10. Философский энциклопедический словарь / под ред. А.Г.Константинов. – М.: Совет.энциклопедия, 1967. – Т.2. – 252 с.
11. Curme G.O. Parts of Speech and Accidence. – Boston: D.C.Heath and Co., 1935. – 370 p.
12. Jespersen O. A Modern English Grammar on Historical Principles. – London: Bradford and Dickens Drayton House, 1954. – P.VII: Syntax. – 690 p.
13. Jespersen O. A Modern English Grammar on Historical Principles. – London: Bradford and Dickens Drayton House, 1954. – Vol. 1, Part II: Syntax. – 512 p.
14. The Concise Oxford Dictionary of Current English / Ed. by H.W.Fowler, F.G.Fowler. – Oxford: Oxford University Press, 1956. – 1536 p.
15. Klein E. A Comprehensive Etymological Dictionary of the English Language. – Amsterdam, London, New York: Elsevier Publishing Co., 1971. – 844 p.
16. The Oxford dictionary of English Etymology // Ed. by C.T.Onions with the assistance of G.W.S.Friedrichsen and R.W.Burchfield. – Oxford: Clarendon Press, 1966. – 1025 p.
17. Skeat W. Walter An Etymological Dictionary of the English Language. – Oxford: Clarendon Press, 1956. – 780 p.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

1. Ælfric's Lives of Saints / Ed. By the Rev. W.W.Skeat. – London: Trübner & Co., 1858. – P.1. – 257 p.
2. An Anglo-Saxon Reader in Prose and Verse with Grammatical Introduction, Notes and Glossary / Ed. by H.Sweet. – Oxford: At the Clarendon Press, 1891. – 206 p.
3. The Anglo-Saxon Chronicle / Transl. and ed. by B.Thorpe. – L.: Longman, 1861. – Vol. 1-2.
4. The Battle of Maldon. Verse Indeterminate Saxon, – Medieval Source book: Full Text Source: <http://www.fordham.edu/halshall/sbook2.html#lit15>.
5. Beowulf. – <http://www.heorot.dk/beowulf-rede-text.html#fp>.
6. Laws of Alfred. – <http://www.georgetown.edu/labyrinth/lifrary/oe/text/prose/laws>.

REFERENCES

1. Admoni V.G. Once Again About Studying the Quantitative Side of Grammar Phenomena // Problems of Linguistics. – 1970. – №1. – С.89 -101.
2. Aklyenko L.G. Expression of an Indefinitely Large and Small Numbers of Quantity in German: Thesis of Candidate of Philology: 10.02.04 / KSU named after T.G.Shevchenko. – Kharkov, 1982. – 280 p.
3. Barkhydarov L.S. English Grammar. – М.: High School, 1973. – 423 p.
4. Gak V.G. Theoretical Grammar of French. – М.: Dobrosoviet, 2000. – 832 p.
5. Category of Quantity in Modern European Languages: (Manuscript) / V.V.Aklyenko, S.A.Shvachko, E.I.Bykreeva. – К.: Scientific Thought, 1990. – 284 p.
6. Lomtev T.P. Modern Russian Quantifiers // In Honour of V.V.Vinogradov. – М.: Science, 1971. – P. 100-116.
7. Moyseenko N.G. Meaning and Use of Indefinite Pronouns in Modern English: Thesis of Candidate of Philology: 10.02.04. – Odessa, 1999. – 202 p.
8. Smirnitsky A.I. Morphology of English. – М.: Publishing House of Foreign Literature. – 1959. – 440 p.
9. Schebetenko E.V. Group of Quantifiers as Lexiko-grammatical System of Expressing Indefinite Quantity in English: Synopsis of Thesis: 10.02.04. – М.: Moscow State Pedagogical Institute named after V.I. Lenin, 1977. – 16 p.
10. Philosophical Encyclopedic Dictionary / edited by A.G.Konstantinov. – М.: Soviet Encyclopedia, 1967. – Т.2. – 252 p.
11. Curme G.O. Parts of Speech and Accidence. – Boston: D.C.Heath and Co., 1935. – 370 p.
12. Jespersen O. A Modern English Grammar on Historical Principles. – London: Bradford and Dickens Drayton House, 1954. – P.VII: Syntax. – 690 p.

13. Jespersen O. A Modern English Grammar on Historical Principles. – London: Bradford and Dickens Drayton House, 1954. – Vol. 1, Part II: Syntax. – 512 p.
14. The Concise Oxford Dictionary of Current English / Ed. by H.W.Fowler, F.G.Fowler. – Oxford: Oxford University Press, 1956. – 1536 p.
15. Klein E. A Comprehensive Etymological Dictionary of the English Language. – Amsterdam, London, New York: Elsevier Publishing Co., 1971. – 844 p.
16. The Oxford dictionary of English Etymology // Ed. by C.T.Onions with the assistance of G.W.S.Friedrichsen and R.W.Burchfield. – Oxford: Clarendon Press, 1966. – 1025 p.
17. Skeat W. Walter An Etymological Dictionary of the English Language. – Oxford: Clarendon Press, 1956. – 780 p.

SOURCES OF ILLUSTRATED MATERIAL

1. Ælfric's Lives of Saints / Ed. By the Rev. W.W.Skeat. – London: Trübner & Co., 1858. – P.1. – 257 p.
2. An Anglo-Saxon Reader in Prose and Verse with Grammatical Introduction, Notes and Glossary / Ed. by H.Sweet. – Oxford: At the Clarendon Press, 1891. – 206 p.
3. The Anglo-Saxon Chronicle / Transl. and ed. by B.Thorpe. – L.: Longman, 1861. – Vol. 1-2.
4. The Battle of Maldon. Verse Indeterminate Saxon, – Medieval Source book: Full Text Source: <http://www.fordham.edu/halshall/sbook2.html#lit15>.
5. Beowulf. – <http://www.heorot.dk/beowulf-rede-text.html#fp>.
6. Laws of Alfred. – <http://www.georgetown.edu/labyrinth/lifrary/oe/text/prose/laws>.

Class of Quantifiers in English: Diachronic Aspect

Grachova I.E.

The article is dedicated to the category of quantity, its formation and development and to the quantitative words. Special interest is paid to morphological and syntactical characteristics of quantifiers *half*, *both*, *none*, *either* in Old English and is dealt with their main distributive characteristics.

Key words: *quantifiers, quantities, protoquantifiers, reinterpretation.*

Клас слов-квантификаторов в английском языке: диахронический аспект

Грачева И.Э.

Статья посвящена категории количества, ее происхождение и развитие, квантификативная лексика. Особенный интерес уделяется морфолого-синтаксичным характеристикам слов-квантификаторам *half*, *both*, *none*, *either* в древнеанглийском языке и определяются их основные дистрибутивные признаки.

Ключевые слова: квантификаторы, квантитативы, протоквантификаторы, реинтерпретация.